

ഈ.അക്കരത്തിംഗൾ

മക്കാവക്ക് ആദ്യ കട്ടിൽ...

அக்காவிற்கு எழுதிய கடிதம்

ஐ. முல்லைத்துவமன்

விக்காவுக்கு
ஹெய் கடிதம்...

ஐ. முல்லைத்துவமன்

- தலைப்பு : அக்காவிற்கு எழுதிய கடிதம்
 விடயம் : கவிதைகள்
 ஆசிரியர் : ஆனந்தமயில் முல்லைதிவ்யன்
 கொற்றன்தறை,
 பொலிகண்டி கிழக்கு,
 வல்வெட்டித்துறை.
அட்டைப்படம் : ப. ஜெயன்
அலைபேசி : 0775446584
முகநூல் : Ananthemyl Mullaithiyan
மின்னஞ்சல் : a.mullaithiyan@gmail.com
முதற்பதிப்பு : 2014
வெளியீடு : பொலிகை கலை இலக்கிய மன்றம்
அச்சு : தமிழ்ப்பூங்கா - நெல்லியடி.

உண்வத்திலிருந்து...

எமது இயல்பான மக்களின் மனித வாழ்க்கையில் தேச அசைவையும் சர்வ சாதாரணமான மனிதனாக பார்த்திருக்கின்றேன் பார்க்கின்றேன். அவர்கள் அனுபவித்த அனுபவிக்கின்ற துன்ப துயரங்கள் எனது மனதை பாதித்திருக்கிறது.

ஒரு மரத்தின் ஒரு கூட்டு குருவிகளாக வாழ்ந்த குடும்பங்கள் அங்கும் இங்குமாய் தொலைந்து பிரிந்து போயிருக்கின்றன மனித பூமரங்களின் அவல வாழ்வு தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. வெடிப்புக்களில் எழுகின்ற மூச்சுக்காற்றுகளின் வெற்றுப் பார்வை என எல்லாம் எனது மனதில் வேறுநன்றி ஒரு வித சோக உணர்வை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

ஆங்காங்கே மனம் துடித்தபோது எமது பேனா வரி சுவடு பதிக்கதெண்டித்திருக்கிறது. எனது எழுத்துக்கள் இந்த தேசத்தில் ஒரு ஏதிலியாய் போன மக்களின் சாதாரன வாழ்க்கையில் மலர்ச்சியை உண்டாக்குமானால் மகிழ்ச்சி அடைவேன்.

“அக்காவிற்கு எழுதிய கடிதம்” கவிதைத் தொகுதியை உங்களிடம் சமர்ப்பிப்பதில் சந்தோசம் அடைகின்றேன். இத்தொகுப்பிற்கு அடைப்புக்குறிப்பு வழங்கிய எழுத்தாளரும்

பிரபல ஊடகவியளாளருமான திருமதி. பொன்மலர் சுமன் அவர்களுக்கும் அட்டைகுறிப்பு வழங்கிய வலம்புரிப் பத்திரிகையின் முகாமையாளரும் கவிஞருமான மாவை நா.கஜேந்திரன் அவர்கட்கும். அட்டைப்பட ஓவியத்தை வடிவமைத்து தந்த திரு.ப. ஜெயன் அவர்கட்கும் புத்தகத்தை அழகுற அச்சடித்துத்தந்த தமிழ்ப்பூங்கா அச்சகத்துக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்தக்கொள்கிறேன்.

எனது கவிதையை பிரசுரிக்கும்

உதயன், வலம்புரி, தினக்குரல், தினப்புயல், மித்திரன், வாரமலர், ஜீவநதி, ஞானம், காலவெளி, நெய்தல், Saturday மெயில், சுடர் ஓளி, யாழ் ஓசை, நீங்களும் எழுதலாம் போன்ற நாளிதழ் சஞ்சிகைகளுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றிகள்.

அன்புடன்
ஆ.முல்லைதிவ்யன்

முன்னுரை

முல்லைதிவ்யன் தன்னை அடையாளப் படுத்த முயற்சித்தான். அந்த முயற்சியில் முழுவதுமாய் வென்றுவிட்டான்.

முல்லைதிவ்யனின் கவிதைவரிகளின் ஆழம் அளந்தவர்களில் நானும் ஒருவன் என்ற ரீதியில் முகவரை எழுதுவதற்கு சம்மதம் தெரிவித்தேன்.

கவிதை என்பது வெறுமனே உணர்வுகளை மட்டும் வெளிப்படுத்தாமல் தன் ஓவ்வொரு கவிதைக்குள்ளும் ஒரு படிமத்தை ஊடுறுத்தி, உணர்வு அதனூடே படிமம் எனும் புது உத்தியைக் கையாண்ட முல்லைதிவ்யனின் கவிதைகளை வலம்புரிப் பத்திரிகையில் கவிதைப் பகுதிக்கு பொறுப்பாசிரியராக இருந்ததனால் அதிகம் வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு கிடைத்திருந்தது.

வாசிக்கும் போது அனேகமான இடங்களில் என் கண்கள் கலங்கிவிடும். அவ்வளவு உணர்வுகளை கவிதையூடே வெளிப்படுத்தக் கூடியவன் முல்லைதிவ்யன் உணர்வு அதனாடு படிவம் என்பதற்கு உதாரணமாக.

“ஒருநேரம் வலையில்
அகப்பட்ட மீன்களாய்

இன்னொருநேரம்
 வலைக் கண்ணைஅறுத்தமீன்களாய்”
 எனும் கவிதையை கூறமுடியும்
 தன் படைப்புக்களை முகப்புத்தகத்தில்
 பதிவேற்றி அதனூடாக ஒரு பெரியரசிகர்
 சூட்டத்தைத்தன் வசப்படுத்தி வைத்திருப்பதனால்
 இவனின் படைப்புக்கள் வெற்றி பெற உதவியாக
 அமைகின்றது.

செல்லும் இடமெல்லாம் கவிதைக்கான
 கருத்தேடி அந்தக் கருவை பாதுகாத்து
 பொக்கிசமாக்கி இன்று ஆழமுல்லைதிவ்யன் எனும்
 பெயரில் பிரசவிக்கின்றான் மூல்லைதிவ்யனின்
 நான்காவது படைப்பு இதுவாகும்.

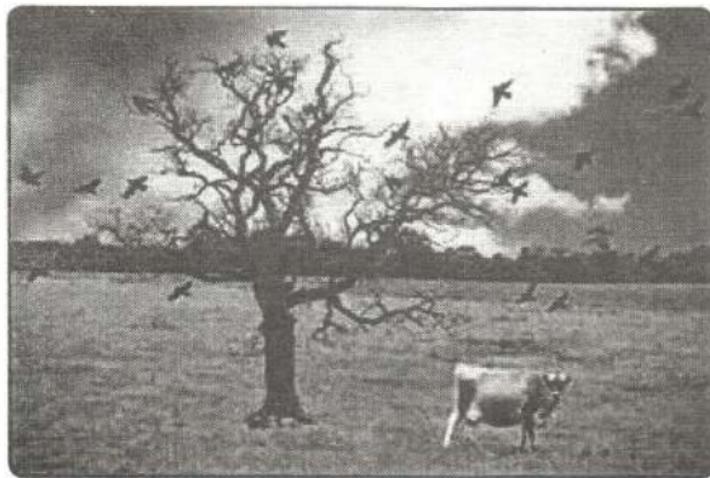
“சொல்லவல்லான் சோர்விலன் அஞ்சான்
 அவனை இகல் வெல்லன் யார்க்கும் அரிது”

எனும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க
 சுட்டிக்காட்டக் கூடிய இளம் கவிஞராக
 மூல்லைதிவ்யன் மிளிர்கின்றான் எனக் கூறி
 இவனின் படைப்புக்களை இன்னும் இன்னும்
 இமயம் தொட வாழ்த்தி அமைகின்றோம்.

மாவை நா.கஜேந்திரன்.
 முகாமையாளர், வலம்புரிப்பத்திரிகை.

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

01.

முன்பை விட

விரைவாக ஊர்க்குருவிகள்

இருப்பிடம் திரும்புகின்றன....

இரவு உறக்கம் கொள்வதற்காய்

நிச்ப்தமாய் ஊர்வெளிகள்...

நாய்களின் குரைப்பு ஒலிகளைத் தவிர....

04.03.2014

02. திரும்புகையில்.....

அவன் வீட்டை விட்டு
புறப்படும் போது
சிலவற்றை எடுத்துப்போனான்
அப்பா அம்மாவோடு தான்
நின்று எடுத்த புகைப்படத்தையும்
தான் ஆசையாய் நேசித்த
காதலி தமிழ்நிலாவின்
பாவடை சட்டையோடு
காட்சியளிக்கும் புகைப்படத்தையும்
சேகுவராவின் வாழ்க்கை
வரலாற்றுப் புத்தகத்தையும்....
தான் நடந்து பழகிய
மணல் ஒழுங்கையின்
ஒரு கைபிடி மண்ணென்றையும்
எடுத்தபடி...
தாய் கைபிசைந்து ஊட்டிய
பழஞ்சோற்று கவளத்தையும்

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

காதலி அளித்த அன்பு முத்தம்
என அவன் சுமந்த எல்லாமும்
“முகமாலை” சென்றடையும் வரை
ஹஸ்னம் ஆறாது இருந்தன
இன்னும் எத்தனையோ கண்ணீர்
விட முடியாத அழுகைகளையும்

எதையோ அடைய நினைக்கும்
எத்தனிப்புக்களையும்
எதிர்பார்ப்புக்களையும்
இதயத்தோடு கொண்டு போனான்
திடீரென ஒருநாள்
நள்ளிரவில் மீளாத்துயிலில்....
அவனைச்சுழு
செந்நிற மஞ்சள் நிற
பூக்கள் தூவப்பட்டிருந்தன....
நீண்ட இசை ஒலித்தபடி
நிறைய இளையவர்கள்
அவன் தாய் காதலி மத்தியில்
அவன் மட்டும் அழுவில்லை
இம்முறை...
முறிகண்டி கச்சானையோ
பாலைப்பழங்களையோ
அவனால் வாங்கிவர
முடியவில்லை...

ஞானம்
மார்கழி 2013

03. மூல்கல நிலவு உலவும் நிலம்

நந்திக்கடல்
உணவு வாழ்விடம்
தண்ணிமுறிப்பு
நெற்களனி
உறைவிடம்
மூல்லை மலர்
பூத்திருக்கும்
பல இடம்

பழைய குடியிருப்புகள்
புதிய குடியிருப்புகள்
குளக்குடியிருப்புகள்
அணைக்கட்டு குடியிருப்புகள்
கரைச்சி குடியிருப்புக்கள்

கருங்காலிக்கு
உரிய இடம்
பாலைமரத்துக்கு
வாழ்விடம்
சிவந்த வீரப்பழத்திற்குரிய
வீரிய இடம்
தேன் பலாவுடன்
கூழன் பலாவும்
வைத்து வளர்த்த இடம்
நா ஆவலைத் தூண்டும்
நாவல் மர வளர்விடம்

அுக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

முதலி மரங்களும் சடாய்த்து
வளர்ந்த இடம்

கானல் வாழையும்
நிறைகுலை
போடும் இடம்
ஏராளமான
விலங்குகள்
தாராளமாக
வாழ்ந்த இடம்

ஆநிரை நிறைந்த
இடம்
பாலும் நெய்யும்
நன்கு பருகுமிடம்

கொம்புத்தேனாறும்
கொட்டுத் தேனாறும்
நாயாறும்
கொக்குத் தொடுவாய்
கொக்குளாய்
எல்லாம்
இருக்குமிடம்
கண்டல்காட்டிலும்
பயிர் நட்டான்
வண்டல் மண்ணிலும்
பயிர்நட்டான்

ஆ. முல்லைதிவ்யன் —————

வீணே தெண்டி
வாழ்ந்தவன்
அல்லன் அவன்

உண்டிகொடுத்த
உறைவிடத்தவன்
கோலமயில்
பெண்கள்
கோலாட்டம்
தெரிந்த பெண்கள்

கண்ணகி வழிபாட்டில்
ஊன்றிய
பெண்கள்
சிலப்பதிகாரம் படிக்கும்
ஆண்கள்

தம் உரித்துக்களை
நிலைநிறுத்த
துடிக்கும்
மக்கள்

நற்குணத்தவர்
அவர்
நற்குணத்தோடு
வந்தாரை
வாழவைப்பவர்
அவர்

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

அவரிடத்து சிறப்பு
சொல்ல
வார்த்தைகள்
இன்றும் தேடுவோர்
பலர்.

மித்திரன் வாரமலர்

17.08.2014

04. அங்கே

முந்திய நாட்களில்
அந்த ஒற்றையடிப் பாதையால்
நடந்து
செல்கின்ற போது
மலர்வோடு பயணிக்கும்
பல வதனங்களை
காண்பேன்
இப்போ.....

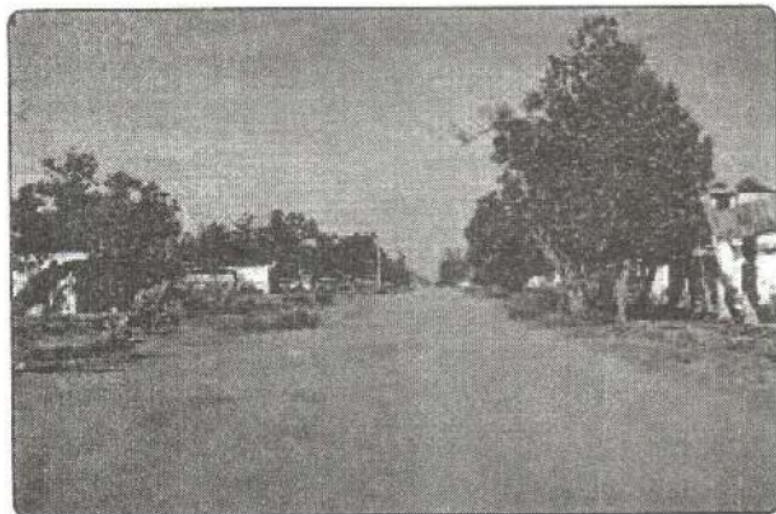
ஒற்றையடிப் பாதை
வெறிச்சோடி இருக்கிறது
பாழடைந்த
பனை மரக்குற்றிகள்
மண்ணில் உக்கிச்
செல்கின்றன
சில குருவிகளின்
சப்திப்புக்கள் கேட்கின்றன.

குருவிகளின்
சப்திப்புக்களும் நீண்ட நேரம்
நிலைப்பதில்லை

எங்கோ பறந்து செல்கின்றன
இப்போ ஒற்றையடிப் பாதை
புற்களால் நிறைந்து இருக்கின்றது

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

இடையிடையே
பட்டிப் பூக்கள்
மலரந்திருக்கின்றன...

உதயன்
28.04.2013

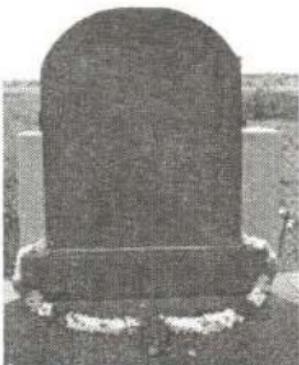
05. வயல் நிலத்தின் காத்திருப்பு

கமக்காரனின் பிரசன்னம்
 இல்லாததால்
 முன்னைப்போல
 வயலில் பசுமையை
 காணவில்லை
 வயற்பரப்பு வெறிச்சோடி
 இருக்கிறது
 கோழிச்சுடன்களும்
 நெருஞ்சிமுட்களும்
 முன்பைவிட
 அதிகமாய்
 முளைத்திருக்கின்றன
 ஆனால் அந்த நிலம்
 நெற்பயிர்களோடே
 இசைவாக்கம் பெற்றிருந்தது
 தென்திசையில் இருந்து
 வருகின்ற மழையால்
 உள்ளுர்முட்செடிகள்
 கம்பீரமாய் வளர்கின்றன
 நீண்ட நாட்களாய்
 கமக்காரனின் வரவை
 எதிர்பாரத்து காத்திருக்கின்றது
 வயல் நிலம்...
 நெல் விதைகளும் சூட...

கால வெளி
 சுடர் ஓளி (ஓக்ரோபர்)

06. குழியிருப்பு கல்லறையின் குரல்

முல்லை நிலப்பரப்பின்
பெரும் ஊராம்
எந்தன்
புதுக்குடியிருப்பு மண்ணே
வணக்கம்

உன்னிலத்தில்
கால்பதித்த
நினைவு அகலாது
எழுதுகிறேன்

செம்மண்
வீதிகளில்
நடந்து சென்ற
பொழுதுகளை
ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கிறேன்

நாளாந்தம்
ஏறி இறங்கிய
கொல்லைப்புற
பாலை மரமும்
மரமுந்திரிகை மரமும்
என்மனதில்
நிழல் தந்து நிற்கின்றன
ஓடியாடி பாடி
பற்பல படித்து

ஆ. முல்லைதிவ்யன் ——————

களித்திட்ட
எந்தன் பாடசாலையும்
தமிழ் ஆசானும்
என் மனக்கண்ணில்
இசைவும் அசைவும்
கொள்கின்றன
வைகாசிச் சோளகத்தோடு
சிலம்புக் கதை பேசி
வற்றாப்பளை
பொங்கலுக்குப்
போய்ச்சேர்ந்த
பாதையும்
உதுதான்
தலை நிமிரந்து நிற்கும்
தேக்குகள்
பலாக்கள்

அருள்பாலிக்கும்
சைவக் கோயில்கள்
வேத ஆலயங்களை
நினைத்துப்
பார்க்கின்றேன்
நெஞ்சத்தில்
இருத்திப்பார்க்கின்றேன்
செந்தமிழை காதலித்து
நெடுந்தூர் பயணி ஆனேன்...
நான் உங்கும் இல்லை
இங்கும் இல்லை

எங்கள் ஊர்
தேக்குமரங்கள்
துன்பத்தையா, இன்பத்தையா
தேக்கிவைத்திருக்கின்றன

எந்தன் நிலத்து
பலாமரங்கள்
ஏதோவிதத்தில்
நிறைவைநோக்கிய
சுவையான
பலாப்பழங்களையா
சுமந்து நிற்கின்றன.

என்பயணத்தை
அளந்து பார்க்கிறேன்
அளவுகோல் இல்லை
நீதியான செங்கோல்
உங்கு உயர்ந்து நிற்க
வேண்டும் என்று
தெரிபார்க்கின்றேன்.

13 கார்த்திகை 19 வரை
சுடர் ஓளி

07. பரிபூரணின் மேல் பழி

ஓரினம் என்றோம்
ஒன்றாகி நின்றோமா
இல்லை

சாதி என்று சொன்னோம்
ஒன்றாக நின்று
எதையாவது
சாதித்துக் காட்டி னோமா
இல்லை

குலம் என்று சொன்னோம்
குலபேதம் இல்லாது
வாழ்ந்தோமா
இல்லை

குடும்பம் என்று சொன்னோம்
யாவும் குடுத்துவைத்தே
வாழ்ந்தோமா
இல்லை

நாடு என்று சொன்னோம்
எல்லோரது நாவுக்கும்
சுதந்திரம் கண்டோமா
இல்லை

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

அயலவர் என்றோம்
கூடிவாழ்ந்தோமா
இல்லை

அயல்நாடு என்றோம்
அரவணைத்து
வாழ்ந்தோமா
இல்லை

வெள்ளையர்
கறுப்பர்
என்றோம்
வேறுபாடுகள்
அகற்றி விட்டோமா
இல்லை

மொங்கோலியர்
செவ்விந்தியர்
என்றோம்
ஒருத்தரை ஒருத்தர்
புரிந்து கொண்டோமா
இல்லை.

ஆரிய மொழி என்றோம்
திராவிட மொழி என்றோம்
தமிழ்மொழி என்றோம்
சிங்கள மொழி என்றோம்
மொழி வழி

ஆ. முல்லைதிவ்யன் ——————

இனக்கம்
கண்டோமா
இல்லை

அன்பு மொழி
தேடிக்கொண்டோமா
இன்னும் இல்லை

செல்வ வளம் என்றோம்
வளங்களையாவது
பகிர்ந்து கொண்டோமா
இன்னும் இல்லை.

.....

06.06.2012

08. வன்னிமை

ஊரல்லாம்
ஊற்றெடுத்து
வந்தால்
காட்டாறு கூட
தண்ணீர் ஊற்றாகும்
மறிச்சு கட்டியாகும்.

சேற்று நிலத்தில் கூட
கண்டல் காடு
வளர்த்து
நட்டாங்கண்டல்
ஆக்கியவர்
நீங்கள்

முரசுமோட்டையிலே
பெரும் நெல்வயல்
விவசாயம்
செய்தவரே

நீரில்லா இடத்தில் கூட
துணித்துண்டு
போட்டு தண்ணீர் குடித்து
வாழ்ந்தவர்
நீங்கள்
வன்னி மண்ணில்
ஆயிரம் ஆயிரம்

ஆ. மூல்லைதிவ்யன் ——————

வருடங்கள்
வாழ்ந்து வந்த
சமுதாயம்
நீங்கள்

வன்னி மர
எல்லை யிட்டு
மூல்லையும்
முசுட்டையும்
கொணர்ந்து
கொல்லையிட்டவரே

கடற்கரை காக்க
தில்லையும்
புன்னையும்
வைத்தவரே
வன்னிமையில்
வல்லமை சொல்ல
அவரை
பண்டாரம் என்பேனோ

கரைச்சியர் குடியிருப்பினர்
என்பேனா
புரட்சியர் குடியிருப்பினர் என்பேனா

உங்கள் கணமணி
ஓசையும்
கணமணி

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

பார்வையும்
நெஞ்ச அகலிப்பும் தான்
வண்ணி மை
என்பேன்
வல்லமை
என்பேன்

உதயன்

12.01.2013

09. அந்தப் பட்டினத்தின் ஆடுகள்

அந்த பட்டினத்தின்
ஆடுகளின் இடையர்கள்
அழிக்கப்பட்டும்
துரத்தப்பட்டும்

மறி ஆடுகள்
வதைக்கப்பட்டு
துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன

இப்போது
வெறிச்சோடிக்கிடக்கும் பட்டினத்தில்
எங்கிருந்தோ கொண்டுவரப்பட்டு
ஆடுகள் விடப்படுகின்றன

காலம் தொட்டு
இந்த ஆடுகள் மேய்ந்த புல்வெளிகளில்
யாரோ
விவசாயம் செய்கிறார்கள்

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

இந்நிலத்துக்கு
உரிமையான ஆடுகள்
விரட்டியடிக்கப்பட்டு
கொட்டில்களையும்
ஆட்டெட்ருக்களையும்
யாரோ விற்றபனை செய்கிறார்கள்.

நீண்ட கொம்பு
வைத்த ஆடுகளின்
பிரசன்னத்தால்
பயந்துபோய்
இருக்கின்றன
மிஞ்சிய
ஆடுகள்...

ஞானம்
கார்த்திகை 2013

10. அக்காவிற்கு எழுதிய கழுதம்

அன்புள்ள
ஆசை அக்காவே
நீ ஏறிகணையில்
மரணித்த அம்மா அப்பாவை
நினைத்து
அழக்கூடும்

என்னைப் பற்றி
அறிய
ஆவல் கொள்வாய்
என் எழுத்துக்களைப்
படித்திருப்பாய்
உள்ளக் கிடக்கையை
புரிந்து கொள்வாய்

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

சின்ன வயதில்
நீ என்னை
தூக்கி வைத்திருந்ததை
மறக்கவில்லை

நீ அங்கும்
நான் இங்கும்
நீண்ட தூரம்
பயணிக்க வேண்டி
இருக்கிறது....

ஒரு வேளை
என் விழி மடல்
மூடிப் போனால்
நான் ஓடி விளையாடிய
வளவு முற்றத்தில் ஒரு
தென்னை மரக்கன்றை
நாட்டிவை

என்றும் பாசத்துடன்
உன் அன்புத் தம்பி
கானகன்

மித்திரன் வாரமலர்
04.07.2014

11. புத்தகமும் காலமும்

புத்தகம்
சிதைவதும்
மண்ணில்
புதைவதும்

அதனை
கறையான்கள்
அரிப்பதும்
எதிரிகள்
கிழிப்பதும் காலத்தின்
இயல்பே....

புத்தகத்தை
எழுதியவரின் சரீரம்
மரணித்த போதும்

புத்தகம் இருந்த நூலகம்
அழிவடைந்தபோதும்

புத்தகத்தின்
கருத்துக்கள்
காலநீரோட்டத்தில்
மீள் பதிப்பாய்...

அப்புத்தகத்தின்
கருத்துப் பக்கமையை
ஆயிரம் ஆயிரம்
இளவேனில் பறவைகள்
நுகரக் கூடும்.

01.01.2014

12. அந்த குருவிகளைப் பார்

காலம் காலமாய்
அந்தக் குருவியினம்
கூடுகட்டி
வாழ்ந்த மரம்

அங்கும் இங்கும்
பறந்து சிறந்து வாழ்ந்த
குருவியினம்

பருந்துகள்
மரத்தை
முற்றுகையிட்டு
பறக்கும் எத்தனிப்போடு
தத்தித் திரிந்த
குருவிகளைக் கூட
கொத்தி....

ஆ. முல்லைதிவ்யன் ——————

துரத்தின.
இருந்தும்
குருவியினம்
தங்கள்
முயற்சியாலும்
ஒன்றுபட்ட
எழுச்சியாலும்
மீண்டும்
அந்தமரத்தில்
சந்தோசமாய்

குருவிகளின்
வாழ்வு
தென்குடான்
மக்களை
ஞாபகப்படுத்துகின்றது.

ஜீவநதி
கார்த்திகை 2013

13. உதிர்வா

தலை வாரிப்பூச்சுடிய
மங்கை
குங்குமப் பொட்டோடு
வலம் வந்தவள்

நெஞ்சத்துக் குழைவோடும்
வதனப் பொலிவோடும்
பூரித்து இருந்தவள்
இன்று
வெள்ளைச் சேலயுடனும்
பாலைவனத்து
நெற்றியுடனும்

பரிதவித்து இருக்கின்றாள்
ஒலை விட்டு
திண்ணையில்
அன்று
குடும்பப் பண்ணையில்
மிக மகிழ்ந்திருந்தவள்
அவளது
அழகான முற்றத்தை
குண்டும் குழியுமாக்கி
இருக்கிறது
அந்த யத்தம்

உதயன்

02.03.2013

14. உயிர்ப்பு,

காகம் வளர்ந்த
குயில் குஞ்சுகள்
சத்தமிட்டு முடிய
குயில்கள் கூவ
காகங்கள்
கரைய
குழந்தைகள்
அம்மா அப்பாவை
ஙைநீட்டி
தொட

குரியன்
கிழக்கிலிருந்து
கிழம்புவான்

கதிரவன்
ஒளிபட்டு
பூக்கள் எல்லாம்
மகிழ்ச்சியில்
மலரும்
அழகை
அலங்கரிக்கும்
மக்கள் எல்லாம்
விழித்து
தத்தம் கடமைகளை

அுக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

செய்ய
உலகம்
உயிர்ப்பு
காண்கிறது
பெருமகிழ்ச்சியில்
திளைப் பூ
காண்கிறது
ஓர் உலகம்
இனைப் பூ
காண்கிறது.

06.07.2013

15. நாமார்க்கும் குழயல்லோம்

“நான் யாருக்கும் வாரக்குடியே” என்று
வார்த்தை யாடுவதை
ஹர்வளைவில்
கேட்டிருக்கின்றோம்.

இயமனுக்கும் அஞ்சோம்
சத்திய வானை மீட்டுவந்த
சாவித்திரியாவோம்

மற்றையவர்க்கு துன்பம்
செய்து இதனை
நரகலோகமாக்கோம்

பூவுலகம் தேவலோகம்
இதுவென்று
உறுதிப்படுத்துவோம்

எமது தேவைக்காய்
நாமே உழைப்போம்
மற்றையவரை சுரண்டி
வாழ்மோம்
எம்மை நாமே ஆழ்வோம்.
கங்காளதும் காளியானதும்
அருளாட்சி வேண்டி
வணங்குவோம்.

(யா/ ஏந்தியிய ஹந்தி மகா வித்தியாலயத்தின் தொகை நூராம் லீக்ஸ் ⑥⁶
நிலைநிலையாட்டி நடைபெற்ற கல்கிநத்திப்பாட்டியில் (திறந்திப்பாட்டி) தம் தீட்டதை
பற்றுக் கொண்டது.)

16. சோர்ந்திடுவோர்க்கு ஒரு சொல்

வாழ்க்கை எனும் நந்தவளத்தில்
 பூத்திட்ட மலர்கள் நாம்
 முயற்சி எனும் உணவை
 தினமும் புசித்திடுபவர்
 சரிவுகள் வந்தால்
 சேர்ந்திட வேண்டாம்
 நிமிர்ந்திட அறிவுச்
 சூரியனைத் தேடிடு

ஏழ்மையை கண்டு
 ஏங்கிட வேண்டாம்
 ஏழை லிங்கனின்
 ஏற்றத்தைப் பார்

வயலில் களையெடுக்கும்
 யுவதியை தேர்ந்திடு
 நெற்பயிரை வளர்த்திடும்
 விடலையின் குடும்பத்தைபார்
 நெல்வின் குடலையைப் பார்

ஆடுகளை வளர்த்திட
 பற்றைக்குள் செழித்து
 வளர்ந்திட்ட கொடிகளை
 கொக்கைத்தடியால்
 வளைத்து இழுத்திடும்
 இளம் பெண்ணை நோக்கு

ஆ. முல்லைதிவ்யன் ——————

பசம்புல் பசம்தழைதந்து
பசவின் பால் எடுக்க
பளிச்சிடும் செம்புடன்
தந்தை பின்னே செல்லும்
சிறுவரை ஓர்ந்திடு

கடற்கரை யெல்லாம்
கரைத்து அழித்த
ஆதிரையின் பின்னரும்
சிறுப் பலகை கொண்டு
விரைந்து வலித்து செல்லும்
கட்டுமர இவ்வளை ஓர்ந்திடு

மக்களும் மாநிலமும் சுபீட்சமாய்
வாழ்ந்திட
திருவாதிரையன்று
சிவபூசை செய்யும்
ஜயரை அறிந்திடு

உதயம்
உன் உள்ளங்கையில் தான்
மதியம்
உன் உள்ளத்தில் தான்

தாவரங்களில் பதியம் வைத்து
கற்பித்த பாதிரியாரை
நன்கு புரிந்து கொள்

தொங்கும் கருப்பனி
முட்டி பெட்டிகளைச்சுற்றி
தேனீக்கள் பறக்க
காலுதயை ஏந்திச் செல்லும்
அந்தமனிதன்
எவ்வளவு நம்பிக்கையை
எமக்கு தருகின்றார்.

உனது பயணம்
மகிழ்ச்சியாக
இருக்கட்டும்.

05.01.2011

17. வாழ்வும் வளமும்

வைகறையில்
நுகத்தோடும்
கலப்பையோடும்
எருந்தன் மாட்டோடும்
புறப்பட்டு
நெல்வயலில்
விளைச்சல் கண்டோம்

முதல் நாள்மாலை
கட்டுமரத்தில்
வழிச்சல் வலையுடனும்
கூறைப் பாயுடனும்
புறப்பட்டு
கடல்படு திரவியம்
தேடி னோம்

தோட்டம் துரவு
பணை தென்னை
பேணி குவலயம்
கண்டோம்

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

தலாட்டு ஓப்பாரி
காதல் தூது பிரபந்தங்கள்
எல்லாம் எங்கள்
நாட்டார் பாடல்கள்

வாழ்வின் பால் வழிகாட்டும்
வாண்மைமிக்க
செம்மொழியாம்
தமிழின் மேல்
பற்றுக் கொண்டோம்

பிறந்த மன்னின்
வாசமும்
எம்தேசத்து நேசமும்
எங்கள் சுவாசத்துடன்
சேர்ந்தவை

உதயன்

12.04.2012

18. குருவிகளே ஏனோ..

சின்ன குருவிகளாய்
வளர்கின்றபோது
ஒடுக்கு முறையின்
விடுதலை பற்றி
கற்றுக் கொடுத்த
குருவிகளே...

ஒருகாலம் வழிகாட்டி
பறந்து பாதை
காட்டிய
குருவிகளே.....

இன்று ஏனோ
பாதை மாற்றிக்
கொண்ட குருவிகளாய்
பாதை மாறிய
சில குருவிகளாய்

பாலை மரங்களையும்
மா மரங்களையும்

மறந்து
மாட மாளிகைகளையும்
பியஸ் தோட்டங்களையும்
தேடி.....

மித்திரன் வாரமலர்
2013

19. உரிமை விளக்கம்

மிதிவண்டி சில்லுக்கு
காற்றில்லாமல்
உருட்டும்போதுதான்
வேகம் சோகம்
விவேகம்
விளங்கும்

வேலைதேடி
நேரமுகப்பரீட்சைகளுக்கு
போய் அலைந்து
வரும் போதுதான்
தொழிலின் முக்கியத்துவமும்
உழைப்பின் மகத்துவமும்
விளங்கும்

எவ்ரோடும்
நியாய பூர்வமாக
கதைவழிபட்டு
பிணங்கிய பின்புதான்
நல்ல பண்பும்
உண்மையான நட்பும்
விளங்கும்

கண்ணிருந்தும்
குருடாக்கப்பட்டு
காதிருந்தும்

ஆ. முல்லைதிவ்யன் —————

செவிடாக்கப்பட்டு
வாயிருந்தும்
ஊழையாக்கப்பட்டு
நடமாடும் போதுதான்
சுயேட்சைப்போக்கு
விளங்கும்
சுதந்திரத்தின் மகிழை
விளங்கும்.

ஜீவநதி
பங்குணி - 2012

20. மகளின் பிரார்த்தனை

அக்காவுக்கும் தம்பிக்கும்
நிறைந்த ஆசை
அம்மாவுக்கும்
நிறைய ஆசை
அப்பா கைநிறையக்
காசுடன்
நாளை வரக்கூடும்

சித்திரை வருடப்பிறப்பு
பிறந்திட
ழுவும் பொட்டும்
நிலைத்திட
சந்தோசம்
சார்ந்திட

துப்பாக்கிகள்
விலகலாம்
காப்பரண்களில் தளர்வு
ஏற்படலாம்

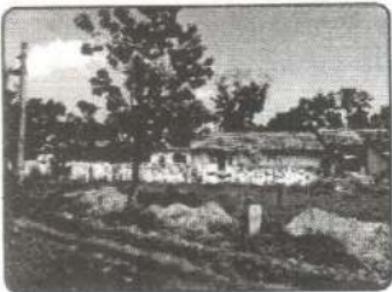
எதிர்ப்பு அரண்காரரின்
நடவடிக்கைகளும்
இல்லாதிருக்கக்கூடும்

அப்பா சுகமாக
வீடு வந்துசேர்.

தினப்புயல், 11.11.2012

21. முள்ளிவாய்க்கால்

தொப்பிள் கொடி யோடு
மரணித்துப்போன
உறவுகளின்
நினைவினை
சமந்து வருகிறது
காற்று

தூரத்தே
அறுபட்டுப்போன
மரத்தின் கிளைகளில்
நத்துகள் சப்திப்பது
கேட்கிறது

நடுச் சாமத்தில்
சிறைப்பிடிக்கப்பட்டு
அழுது புலம்புகின்ற
விதவையைப்போல
எந்தன் நிலமும்
நிச்பதமாய்
ஒப்பாரியிட்டுக்
கொள்கிறது

வாய்க்கால் புறங்களில்
முளைத்திருகின்ற
பட்டிப்பூச் செடிகள்
என் விழிகளை
உற்றுப் பார்க்கின்றன.

மித்திரன் வாரமலர், 2013

22. பரிதவிப்பு

தூரத்தே
நெடுநேரமாய்
தேன்சிட்டு
சப்தித்தபடி

இணையை
துணையை
தேடுகிறதா

அடைகாத்த
முட்டைகளை
காணவில்லை - என
சப்திக்கிறதா

அல்லது
இருப்பிடமே
தொலைந்து
எரிந்து போன
மரத்தினை
நினைத்து
அழுகிறதா

குருவியின் தவிப்பு
மீள் குடியேறியுள்ள
அக்காக்களையே
ஞாபகப்படுத்துகிறது

மித்திரன் வாரமலர், கவிதைக்கலைசும்

23. நேசிப்புகளும் துயரங்களும்

அந்தகுட்டி வெளவால்

வாழ்

எவ்வளவு

ஆசைப்பட்டிருக்கும்

தன் இனத்தோடு

சூடி

இரைதேடி

மரங்களில்

ஜிவிக்க

எவ்வளவு ஆவல்

கொண்டிருக்கும்

அந்திப் பொழுது

புலர்ந்தவுடன்சந்தி மாமரத்தில்

இராத்திரிப்

பொழுதை

கழித்திடும்

ஆனால் நேற்று

கரண்கம்பியில்

தொங்கியபடி

வெளவாலின்

மரணம்

பள்ளிக்கு போகும் போது

மிதிவெடியில் சிக்கி

உயிர் இழந்த

தோழி புரட்சிகாலை

ஞாபகப்படுத்துகிறது

01.06.2010

24. அவனுக்கும் ஆசை

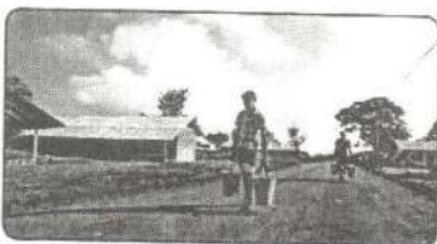
அவன்ற அம்மா
ஹன்று கோலலோட
நடந்து திரியிறா

தம்பி
பனம்பழம்
சாப்பிடுகிறான்

அப்பான்ற படம்
கிடுகு செத்தையில
தொங்குது

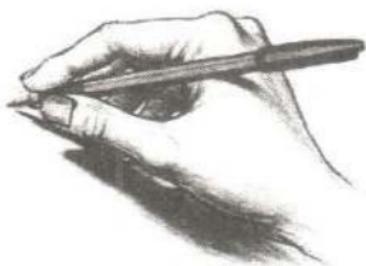
தங்கச்சி
அதைப்பார்த்து
நெடுக
அழுகிறாள்

பள்ளிக்கூடம்
மீண்டும் இயங்கத்
தொடங்கிற்று
அவனுக்குப் பள்ளிக்குப்
போக ஆசைதான்
ஆனால்.....
அம்மாவின்
கண்ணீர் துளிகள்
பாடப் புத்தகத்தின்
வரிகளை
மறைத்து விட்டன

உதயன்

25. தனிகமயில் ஓர் டயறி....

தென்னை மரங்களே
பனைமரக்காடுகளே
பழகிய தெருக்களே
நலமா

மழைத்துளிகள்
முத்தமிடும் என்னிலத்து
பூக்களே சுகமா

அம்மா என்று
அழைக்கின்றேன்
மண்ணை

எந்னிலத்து மக்களை
உடன்பிறப்புக்களாய்
நினைக்கின்றேன்

புரண்டு உருண்டு
எழும்பிய
கடற்கரை மனலை
ஏறி இறங்கிய

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

பாலையை இலந்தையை
நினெச்சு
பார்க்கிறேன்.

கஞ்சிக்கு அரிசிதந்த
வயல் வெளியின்
இன்றைய நிலைகண்டு
அழுகிறேன்

செவிகட்கு இனிமைதந்த
எந்நிலத்து
குயில் இனத்தை
காணாது
தவிக்கிறேன்

அணில் வந்து
கீச்சிடும்
எங்கட வளவு
கொய்யாமரத்தை
தேடுகிறேன்

இருண்டுபோன ஊரை
நிறம்மாறிப்போன
கடலை
உருமாறிப்போன
தெருக்களை
நினெச்சு அழுகிறேன்

சுடர்ணி,
06.02.2011

26. கிசெ)யற்கையும் நாங்களும்..

ஓவ்வொரு வருடமும்
மழை பெய்கிறது
ஓவ்வொரு நாளும்
பூக்கள் மலர்கின்றன
சிறுவயதில் பார்த்த
வடலிகள் எல்லாம்
பனை மரங்களாய்
வளர்ந்துவிட்டன
முன்பு பார்த்த
மணல் ஓழுங்கைகளும்
தெருக்களாய்
மாறியிருக்கின்றன
இடிந்த கட்டிடங்களும்
பூசி மெழுகப்பட்டு
வனப்பை
பெற்றிருக்கின்றன
ஆனால்
மனிதப்பூமரங்களின்
அபிலாசைகள்
மட்டும் அந்தரித்து
கொள்கின்றன
ஓவ்வொரு வருடமும்
மழை பெய்கிறது

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

27. ஒரு மரம் பற்றிய...

அந்த மரத்தின்
பச்சை இலைகள்
உதிர்ந்திருக்கின்றன

மரத்தை
பார்ப்பதற்கு
பட்டதுபோல்
காட்சியளிக்கிறது

வேறு தேசத்தில்
இருந்தெல்லாம்
யார் யாரோ...
எல்லாம்
வந்து போகிறார்கள்

உயிர்ப்பை
இழந்துவிட்டதாக
கதைத்து
கொள்கிறார்கள்

மரத்தின் கதை
முடிந்து
விட்டதாகவும்
சொல்லிக் கொள்கிறார்கள்

காலச்சூழற்சி
நீண்டு செல்கிறது
ஒருவேளை

அந்தமரம் தனது
துளிர்ப்புக்கான
காலநிலையை
எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடும்.

ஞானம்
2013

28. வரப்போகிறானே மகன்

வளர்ப்பு மகனின்
நினைவுகள்
உள்ளக்கிடக்கையிலிருந்து
எழுந்தன

கறிச்சட்டியிலிருந்து
பிரட்டியெடுத்த
சோற்றுக்கவளத்தை
ஊட்டி வளர்த்த
நாட்கள்

முகம் கழுவி
முன்தொங்கல்
சேலையால் முகம்
துடைத்து விட்ட
நிமிடங்கள்

தலைவலி என்ற போது
தன்மடியிருத்தி
ஒள்டதம் தடவிய
கணங்கள்

எவ்வள எத்தகையவளை
முடித்து ஏன் தான்
காலத்தை தாமதம்
செய்கிறனோ

அுக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

பிள்ளை பெறாத போதும்
பெற்றவளை விட
வளர்த்தெடுத்த
பாரச்சமை

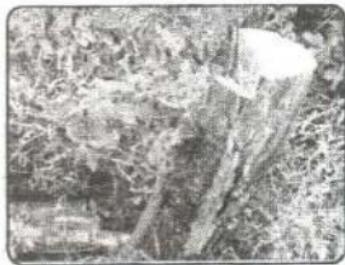
அப்பிள்ளை வந்து
பார்க்காத நிலைமை
அதனைவிட சுமை

பேர்த்தியின்
படலையில் காகம்
குளைந்து குளைந்து
கத்துகிறது.

தினக்குரல்
13.06.2011

29. அப்பாவிகள்

சாலையோரம்
மெளனமாய் நின்றீர்
தென்றல் காற்றுடன்
குதூகவித்தீர்
இனித்திடும் கணிகளை
பல்வர்ணப் புஸ்பங்களை
குளிர்ச்சிக்காய் நிழலும் தந்தீர்
உயர்ந்த தியாகத்தில்
உடலையும் விறகாய்
கொடுத்தீர்கள் - இன்று
வீதி விஸ்தரிப்புக்காய்
அழிக்கப்படுகிறீர்கள்
மனிதனாய் பிறந்த
எம்மாலே சுதந்திரமாய்
பேச முடியவில்லை
இந்த மண்ணில்
எப்படி உங்களால்
நீங்கள் அழிக்கப்படுவதை
எதிர்த்து பேச முடியும்?
நீங்கள் செய்த
பாவம் தான் என்ன?

04.01.2014

30. கங்கே

எங்கட ஊருக்கு
திரும்பினோம்
யுத்தத்தில் தப்பிபிழைத்தவர்
மட்டும்

கண்முடிக்கிடக்கிறது
வயல் வெளி
குண்டடிபட்டு கிடக்கிறது
பலாமரம்

படித்த பள்ளியும்
கும்பிட்ட கோவிலும்
இடிந்து

கூவையும்
கோட்டானும் தான்
எஞ்சி வாழ்கின்றனவோ

எங்கோ
சத்தமிட்டு கேட்கிறது

சொத்திநாய் ஒன்று
தெருவில் கிடந்து
ஊளையிடுகிறது
ஒரு இறுதி ஊர்வலம் போகிறது
விரல் விட்டு

ஆ. முல்லைத்திவ்யன் ——————
எண்ணத்தக்க
அளவினருடன்
வாழ்க்கையில் அர்த்தம்
தொலைஞ்சு போச்சு

வீசுகின்ற காற்றுக்கும்
விடும் மூச்சிற்கும் இடையே
பெரிய இடைவெளி
இங்கே.

தினப்புயல்
10.09.2012

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

31. போரினால் மரணித்த மூத்மாவின் குரல்...

அம்மா நலமா
அக்காவும் சுகமா?
எங்கள் ஊருக்கு
போயிட்டங்களா
வீடு எப்படி இருக்கிறது

என் அக்காவின்
சீதனத்துக்காய் நான்
சேர்த்துவைத்த உண்டியலை
முற்றத்து பலாவுக்கு அருகில்
புதைத்து வைத்திருகின்றேன்

என்பள்ளித் தோழி
“தமிழ்” தந்த
மயில் இறகும்

ஆ. முல்லைதிவ்யன் —————

என் தமிழ் புத்தகத்துக்குள்
இருக்குதம்மா

அம்மா
நான் வைத்த
மாங்கன்று
பூத்துக் காய்கத்
தொடங்கிவிட்டதா?

என் வினவலை
முடித்துக்கொள்கின்றேன்
பூம்பாத்தி அருகு முற்றத்தை
முத்தமிட்டுக் கொள்கின்றேன்

உதயன்
01.05.2011

32. அந்த வண்ணாத்திப் பூச்சி பற்றி...

நீண்ட இடைவெளியின்
பின்னர்
புத்தகத்தின் பூக்களை
நுகர்ந்து பார்க்க
ஆசைப்படுகிறது
மீட்சிக்காக
எவ்வளவு எத்தனிப்புகள்,
....

ஆனால் யாரோ ...
வண்ணாத்திப் பூச்சியின்
இறக்கை களைப் பிய்த்து
உடலை சுவைத்து
எரியுட்டுகிறார்கள்
ஒளிமறைவில்....

33. எங்கோ...

அழகிய ஊர்மனையை
நடந்து திரிந்த
தெருக்களை
இழந்து
அந்நிய தேசத்தில்
தெரு நாயாய்ய...
அன்னையின்
ஒரு பிடி சோற்றுக்
கவளத்தைக் கூட
உண்ண முடியாமல்

முன்பு நான்
எறி இறங்கிய
நாவல் மரம்
இப்ப இருக்கோ
இல்லையோ...

எங்கட வீட்டு
கிடுகுவேலிக்கு
வரும் காக்கையும்
எங்கையும்
தப்பி ஓட்டி
இருக்கோணும்
எங்கட ஊர்க்
கடற்கரையில்
கால் நனைக்க

அங்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

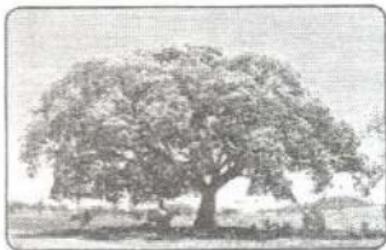
ஆசை தான்
பாடித்திரிய
நண்பர்களோடு
கூடித்திரிய
ஆவல்தான்
முடியவில்லையே
எல்லாதேசமும்
சென்றுவரும்
நிலாவுக்கும்
எங்கள் துயர்
புரியவில்லையே

உதயன்
14.10.2012

34. வாகை மரமும் பள்ளிச் சிறுவனும்

மண்ணிலே
வேர்களைப் பரப்பி
பாரிலே கம்பீரமாய்
வளர்ந்த மரங்களில்
இதுவும் ஒன்று
இலைகளை
அதிகமாய் உழிழ்ந்து
விலைபேச முடியாத
நிழலை தந்த மரம்
பறவையினம்
கூடுகட்ட
கறவைப் பசுக்கள்
இளைப்பாற
உறைவிடம்
கொடுத்தமரம்
இன்று
...
யுத்த அனல்
காற்றின் பின்
புத்தகக் கடையில்
புதிய புத்தகப்பை
வாங்கும்
சிறுவனைப் போல
இந்த மரமும்
மழைச் சாரலையும்
சுதந்திரகாற்றையும்
எதிர்பார்த்து....

தினப்புயல்
11.11.2012

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

35. நீயும் ஏதோ கிறைசிருஸ்மி

நீகால் பதித்த பாதைகளில்
நடந்து பார்த்தேன்

என்மனதையும்
எம் வனத்தையும்
குடைந்து பார்த்தேன்
நீ அடிவைத்த பாதையில்
புற்கள்
துளித்திருக்கின்றன
புல் மணிகள்
நிறைந்திருக்கின்றன

உனைத் தொட்ட பூங்காற்று
என்கிட்ட வந்து
ஏதேதோ சொல்லி
வாசனைப் பொடிகளை
தூவிச்செல்கின்றது

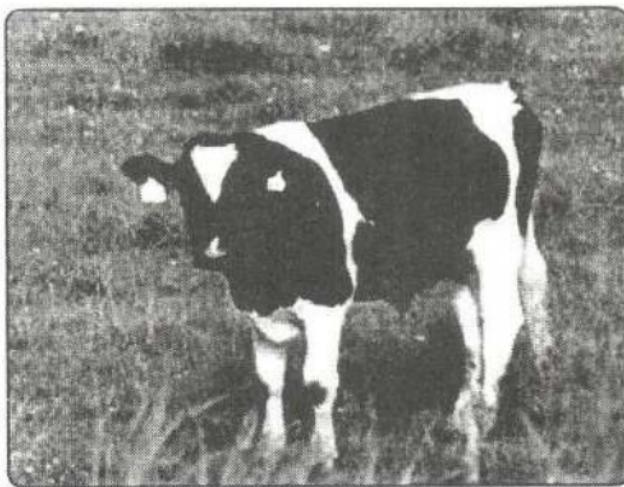
ஆ. முல்லைதிவ்யன் ——————

அவற்றில் எல்லாம்
உன் அடையாளம்தான்
கொட்டியிருக்கிறது
உன் நளினாசனமும்
உன் அழுத மொழியும்
தூர சிருஷ்டி இலக்கும்
விளக்கமாக
விளங்குகிறது

அது கலைஞருக்கு கலைத்துவமாகின்றது
கதைஞருக்கு
கதையாகின்றது
காவியஞருக்கு
காவியமாகின்றது

தினக்குரல்
06.07.2013

36. பினைப்புகளும் அவலங்களும்

ஆசையாய் பசுக்கன்றொன்று
வீட்டில் வளர்வதை
பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்
தினமும் என் பின்னால்
இடித்திரியும்
“தமிழ்” என்ற பெயரும்
குட்டி னேன்
கழுத்துக்கு சலங்கை
ழுட்டி அழுகு பார்ப்பேன்
பள்ளி நாள் தவிர
அதனோடு என்
பொழுதுகள் கழியும்
காலங்கள் நகர்ந்தன
பசுவாய் வளர்ந்து
இதுவும் என்னோடு
விளையாடிட எனக்கொரு கன்று

ஆ. முல்லைத்திவுன்

தருமென களவும் கண்டேன்
சில நாளில் - என்
பசுவைக் காணவில்லை
தேடினேன்
“யாரோ”அதை
புலம்பினேன்
எங்கோ பற்றைக்குள்
நான் கட்டிய சலங்கையும்
அதன் கொம்பும்
எச்சங்களாய்
என் பசுவின் மரணம்
நேற்றைய - என்
தோழியின் மரணத்தை
நினைவுபடுத்துகிறது.

Saturday மெயில்
08.08.2011

37. ஏறும்புகள்

எங்குமே கொட்டித்தீர்க்காத
கடும் மழையின் பின்
அந்த ஏறும்புகளின்
இருப்பிடங்கள் தெலைந்து திருக்கின்றன
பல ஏறும்புகள் காணாமல் போயிருக்கின்றன
எறும்புகளின் இருப்பிடங்கள்
புதைகுழிகளாய் மாறியிருக்கின்றன
இழப்புகளோடும் வலிகளோடும்
எறும்புகளின் மீள்குடியேற்றம்
புதிய வகை ஏறும்புகளின்
ஆக்கிரமிப்பின் மத்தியில்
இந்த ஏறும்புகள் இருப்பிடத்தை
தேடிய படி
இருண்டு போன வானம்
மழை வருவதற்கான அறிகுறி
ஆனால் இங்கே எப்போதும்
வானம் இருண்டே இருக்கிறது

ஞானம்
2013

— ஆ, முல்லைத்தில்யன் —

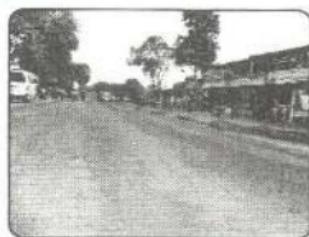
38. மாற்றம்

நீண்ட நாட்களின்
பின் ஊர்திரும்பிய போது
முன்பை விட
அதிகமாய்
மாமரங்களில்
குருவிச்சைகள்
படர்ந்திருந்தன...
கொக்கைத்தடிகளின்
பாவனை அற்றுப் போனதாலோ...

.....

04.07.2014

39. எந்தன் தேசம்

ஆறுகள் ஓடி வந்து
பயிர் வளர்க்கும்
உயிர் வளர்க்கும்
கடல் அலை கரை
தொட்டு பவளம் தரும்
இன்சவை கவளம் தரும்
மரங்களிலே பறவையினம்
பாட்டு இசைக்கும்
பாட்டினிலே சங்கதிகள்
சேர்ந்து வரும்
சங்கதிக்குள் ஏதேதோ
இங்கிதங்கள்
சார்ந்திருக்கும்
காற்றலையில்
எம்தேசத்தின் அசைவு இருக்கும்
இசைவு இருக்கும்
பண்பட்டு நாம் இங்கு
ஒன்றுபட்டால்
புலர்கின்ற பொழுதெல்லாம்
எழுச்சி கண்டிடுமே

வலம்புரி
05.02.2012

ஆ. மூல்லைதிவ்யன்

40. தேன்கூடும் தேனீக்களும்

தன்னிறைவு
பெறும் நோக்கில்
அந்த தேனீக்கள்

தன்னுடைய பாட்டில்
தேனை உற்பத்தி
செய்த படி...
காலம் தொட்டு
தேன்கூட்டுக்கு யா ரோ...
கல்லெறிந்த படி
கல்லெறி படும் போது
தேனீக்கள் கலைவதும்
பின் கல்லெறிந்த
விழிகளுக்கு மண்தூவி
மீண்டும் ஒரு இடத்தில்
கூடுகட்டுவதும் அவற்றின்
வழிமை....
கல்லெறி படும்போது
பற்பபதும் பின்பு
ஒன்று படுவதும்
அவற்றின்
இயல்புதான்...
இம்முறையும்
தேன்கூட்டை...

சுடர் ஒளி
ஞானம் 2013

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

41. மழைக்காலம்

மழைக் கண்ணி
பாடி வர
வறண்ட நிலம் புன்னகைக்க
மண் மணக்கும்
அதில் என் தமிழ் இனிக்கும்

6.3.2013

ஆ. முல்லைதிவ்யன்

42. என் கண்ணுக்குள் நிலமாய்

வன்னிமான்

விழிக்கூடாக

எந்தன் தேசுத்தைப்

பார்க்கின்றேன்

கயல் மீன்

விழிக் கூடாக

எந்தன் தேசுத்தைப்

பார்க்கின்றேன்

முதலிப்பழுத்தினதும்

வீரைப்பழுத்தினதும்

ஊடாக என் தேசுத்தின்

சுதந்திர நா

ஆகிறதா

எனப் பார்க்கின்றேன்

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

என்தாயின் மொழியூடாக
என்தேசத்தை
ஆசவாசப்படுத்தி
பார்க்கின்றேன்

முத்தி விநாயகரின்
பக்தியின் ஊடாக
இந்த தேசமும்
மக்களும்
சித்திபெற வேண்டுகிறேன்

ஏதேதோ
சொல்ல
தமிழ் மணி மொழி
சில கோவை செய்து
பார்க்கின்றேன் என் விழியே....

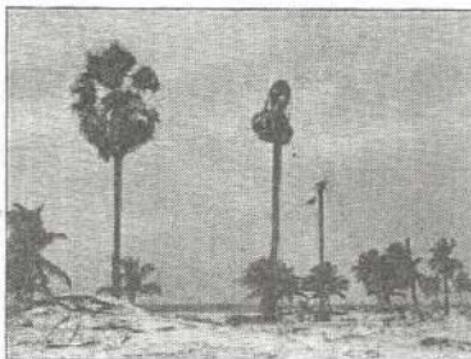
43. சிறுபாள்கை இனம்

ஒரு நேரம்
வலையில் அகப்பட்ட
மீன்களாய்
இன்னொரு நேரம்
வலைக்கண்ணை
அறுத்த மீன்களாய்

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

44. பேருந்து பயணத்திலிருந்து....

என் இருவிழி
பார்வையை
தூர எறிகின்றேன்

குடிசைக்குள்
முடக்கப்பட்ட எந் நிலத்து
கருவிகளின்
அசைவுகள்

வடலி மட்டைகளின்
இடுக்குகளின் ஊடே
தெரிகின்ற
குப்பீவிளக்குகளின்
வெளிச்சம்

தோட்டக்கிணற்றில்
குளிக்கின்ற
எந் நிலத்து அக்கா

ஆ, மூல்லைதிவ்யன் ——————
ஹள்ளுகோலோடு
தண்ணீர் எடுத்து
செல்லும் ஒரு தங்கை

மெளனமாய் அழுகின்ற
அங்கம் இழந்த
விருட்சங்கள்
ஏதோவித உணர்வை
அள்ளி வீசிச்
செல்கின்றது
உப்பளக்காற்று

தூரத்தே
பலத்து சப்தமிடும்
தாய் ஆடுகள்....

இன்னும் எத்தனையோ
சொல்லமுடியாத
கணைகள்
என் இதயத்தில்

இவை யாவும்
யாழிலிருந்து
மூல்லை நகர் நோக்கிய
பயணத்திலிருந்து....

மித்திரன் வாரமலர்
21.06.2014

அங்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

45. எமது தேசம் தன்னிறைவானது

எம் தேசத்தின் பசும் தமிழுடன்
பின்னிப் பிணைந்து
உறவாடும் ஊரும்
சமூத்து உணவும்
மனங்கொள்ள
மகா உன்னதங்கள்

மட்டுவில் கத்தரி
நீரவேலி வாழை
அச்சவேலி வெங்காயம்
தனங்கிளப்பு
தம்பலகாமத்து நெல்
ஒட்டிசுட்டான் உழுந்து
இடைக்காட்டு சோளம்
அறுகுவெளி
மயிலம்பா வெளியில்
மேயும் பசுக்களின்
பாலும் தயிரும் நெய்யும்
செந்தமிழர் வாழ்விடங்களுடன்
கலந்தவை

மாவிட்டபுர வெற்றிலை
மந்துவில் பாக்கு
தாவடிப் புகையிலை
முருகைக்கல் சுண்ணாம்பு

ஆ. மூலஸ்வதிவியன் ——————
காதலர் கலந்து
சுவைக்கும் சிவப்பு

சாவகச்சேரி மாம்பளம்
உரும்பிராய் திராட்சை
முள்ளியவளை
புதுக்குடியிருப்பு பலா
தோலகட்டி நெல்லி
பளைநிலத்து தென்னைமரம்
என்ன உயரம்

நந்திக்கடல் நாயாறு
கருவண்டன் இறால்
மயிலிட்டி மீன்
பேசாலை ரின்மீன்
பற்றி பேசாதவர் யார்

கூவில் கள்ளு
நாவுக்கு ரசிக்கும்
கருப்பணி பனங்கட்டி
பற்றி நவிலாதோர்
யார்?

யாழ்ப்பாணத்து
பால்முருங்கை
பாலாடு
திரியாப்பாரை கருவாடு
எம்மாடு
சும்மாடு

— அங்காரங்கு செல்லும் கடிதம்...

எம்மையா?

எம் தேசத்தின்
தன்னிறைவை நன்கு
போதிக்க வல்லன

பேரின்பம் ஊட்டுவன
பேரானந்தம் தருவன
பெரும்புகழ் ஏந்துவன.

46. வாழும் மக்கள் மொழி

தெவிட்டாத அழுதமொழி
தேன் மொழி
சொல்லில் இனிது
தமிழ் சொல்லே என
பாரதி ஆய்ந்து கண்ட தமிழ்
வித்தக மொழியாய்
நெஞ்ச மெல்லாம்
தமிழ்க்குடி
பேசும் தமிழ்
ஓடுகின்ற ஆற்றிலும்
பாடுகின்ற பறவையிலும் கூட
தமிழ் காணும்
வங்கக்கடல் வாழ் உயிரும்
தமிழ் சொல்லும்
சங்கமும் வளர்த்த தமிழ்
என்றும் சாயாது
நிமிர்ந்து வாழும்
பல புலமையாளரின்
இலட்சிய உழைப்பு
வெளிப்பாட்டுத் தமிழ்
இலக்கியமான தமிழ்
இலக்கணமான தமிழ்
பார்போற்ற வாழும்
உருதுமொழிக்கு
இணையான
கவிதை மொழி

அக்காவுக்கு எழுதிய கடிதம்...

அழிந்து உதிர்ந்து
போகாது எங்கள் தொழில்
நாடி நரம்பெல்லாம்
ஓடிவந்து வாழும் தமிழ்
இம்மொழிக்கு வல்லமை
தரும் இடங்கள் எவை
கமத்தொழில் களமும்
கைத்தொழில் களங்களும் தான்
பொம்மரிப்பு தாழிகளும்
கீரிமலை கடலில்
கரைந்த அஸ்தியும்
கல்லறையும்
நினைவகலாது வாழும்
தமிழன் பெருங்கதை பேசும்
நீடுழி வாழும்

நெய்தல் (2013)

(வல்வெட்டித்துறை கலை கலாச்சார இலக்கிய
மன்றம் 2013ம் ஆண்டு நடாத்திய கவிதைப்
போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப்
பெற்றுக்கொண்ட கவிதை)

47. அந்தரிப்போர்

மடியிலே தூக்கிவைத்து
நிலாக்காட்டிய
அப்பாவே

இடுப்பில் இருத்தி
அரவணைத்து
உலவி உலவி
உணவூட்டிய
அம்மாவே

ஒரு பாயிலே ஒன்றாய்
உறங்கி
விடியல் பொழுதுகளில்
ஒன்றாய் பள்ளிக்கு
விரைந்திட்ட அக்காவே

ஒரு அகதி முகாமிலும்
நீங்கள் இல்லையே
வயதிலே சின்னவன்
என்பதால்
“அம்மா அப்பா வருவினம்”
என்கிறார் சிறுவர் பராமரிப்பு
நிலைய அக்கா.

தினக்குரல்
11.07.2011

48. பகிராங்க காதல்

சில்லென வீச்கின்ற
காற்றோடு
மெல்லப் பேசுவேன்
முற்றத்து
நிலவு ஒளி மூலம்
அம்புவிக்கு
கவிதை எழுதுவேன்
அதிகாலை
முற்றத்து மல்லிகைக்கு
தேன் அருந்த வரும்
சிட்டுக் குருவியுடன்
காதல் கதை பேசுவேன்
வானத்து விண்மீன்களை
கொக்கைத்தடியில் இழுத்து
இருண்ட அகதி முகாம்களுக்கு
வெளிச்சம் கேட்பேன்
இளவேளில் மரங்களிடம்
இளமைக்கான
அந்தரங்கம் கேட்பேன்.

உதயன்

13.11.2011

ஆ. முல்லைதிவ்யன் —————

49. நிதர்சனம்

ஒவ்வொரு
இலைகளும்
உதிர்கின்ற போது
பச்சையம்
நிறைந்த இலைகள்
துளிர்க்கின்றனவே...

.....
.....
.....

17.09.2014

முஸ்லைவத்தினர் பிசல்வபுரம் என்றும் இவரை பிறப்பிடமாகவும் பாற்பாளைத்தினர் பிபாளிகரென்றியைப் பல்லிப்பிடமாகவும் கொண்டு இலக்கியப் பல்கிள் தனைக்கிணை ஒரு இடத்தை நூக்களைவத்துக் கொண்டவர் இளவுக்கவிழுர் ஆ. முஸ்லைவத்தில்யன். ஈழத்து இலக்கியத் துறையில் வளர்ந்து வரும் இளை கவிஞர்களில் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியையும் சம்ரகநவன் சார்ந்த ஆதாரங்களுடைய இவருடைய கவிஞரத்துகளில் உள்ளர் முழுகிறது.

கவிஞரை என்றதும் காதல்க் கவிஞரத்துகளை கணவப்பட எழுதும் தலைமுறையில் ஆறிமுகமானாலும் முஸ்லை தில்யனின் கவிஞரத்துகள் சம்ஹப் பிரச்சினைகள், முத்தும், யந்தக்கதிற்குப் பின்னரான மனிதுப் போராட்டம் கூழ்ந்த வாய்க்கை பற்றி பெரிதும் பேசுகிறது. இவருடைய பெறும் பாலான கவிஞரத்துகள் மனித அவைம் பற்றி பேசினாலும் இவருக்கு கணவப்பட காதல் கவிஞரத்துகளும் வரும் என்பதை அவர் தனது கவிஞரத்துகள் மூலம் உணர்த்தியுள்ளார்.

இத்தனை இலக்கிய ஆர்வமுள்ள முஸ்லைவத்தில்யன் கும் சிறந்த கிரிக்கிட் வீரரும் கூட இவர் பாடசாலை மட்டத்தில் மட்டுமன்றி இவள்ளைக் குமிழ் யூனியன் கிரிக்கிட் கழகத்தில் வினையாற இரண்டாலும்கூட இவர் தமிழன் என்பதால் இவள்ளைக் கிரிக்கிட் சமையால் பறக்கானிக்கப்பட்டார் என்பது ஒரு வந்தக்கக்க விடயமாகும். எது எப்பழியா நாய்த் தமிழ் அவரை பறக்கானிக்கவில்லை. இலக்கியப் பல்கம் எப்போதும் அவரை வாழ்த்தும்.

வாழ்த்துக்களுடன்

சங்காதரி

திநந்தி பிபாளைமஸர் கமன்